

Development of Spelling Skills Training for Grade 3 Students at Kanwadee Kindergarten School

Kanda Lertkokenkul

Anubarnkanwadeeschool

Corresponding author. E-mail: Anubarnkanwadeeschool@gmail.com

ABSTRACT

This research aims to: 1. Develop and determine the efficiency of spelling skills exercises for words with non-standard spelling patterns for Grade 3 students to meet the 80/80 efficiency criteria. 2. Compare the learning achievement of Grade 3 students before and after using the spelling skills exercises for words with non-standard spelling patterns. The sample consisted of 26 students from Grades 3/1 and 3/2 in the second semester of the 2024 academic year at Kanwadee Kindergarten School. The sample was selected through Purposive Sampling. The research instruments included: Learning management plans for spelling words with non-standard spelling patterns in the categories of Mai Kok, Mai Kob, Mai Kon, and Mai Kod. Skill exercises on spelling words with non-standard spelling patterns. The reliability coefficient of the learning achievement test was 0.875, with consistency values ranging from 0.66 to 1.00. The statistics used in this research included mean, percentage, and standard deviation.

Research Findings

1. The process efficiency (E1) of the skill exercises on spelling words with non-standard spelling patterns was 90.52, and the outcome efficiency (E2) was 86.77. Therefore, the skill exercises on spelling words with non-standard spelling patterns for Grade 3 students at Kanwadee Kindergarten School had an efficiency of 90.52/86.77, which was higher than the established criteria of 80/80.

2. The learning achievement scores of Grade 3 students at Kanwadee Kindergarten School after using the skill exercises on spelling words with non-standard spelling patterns were significantly higher than before at the .05 level of statistical significance. It was found that the aspects of stakeholder participation and measurement and evaluation of learning achievement were significantly different at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Skill development, spelling, Spelling section

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี

กานดา เลิศโกเมนกุล

โรงเรียนอนุบาลกานวดี

Corresponding author. E-mail: Anubarnkanwadeeschool@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 และ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนอนุบาลกานวดี มีจำนวน 26 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กก แม่กบ แม่กน แม่กด และแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ 0.875 และมีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.66 – 1.00 สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพกระบวนการของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด (E1) เท่ากับ 90.52 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 86.77 ดังนั้น แบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 90.52/86.77 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อนักเรียนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย และด้านการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาแบบฝึกทักษะ, การเขียนสะกดคำ, มาตราตัวสะกด

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติไทย เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาชาติได้อย่างสันติสุข ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ ให้มีความมั่นคง นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิต ศักดิ์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้มีการเรียนรู้ ภาษาไทยโดยได้กำหนดสาระทั้ง 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษาไทยและวรรณคดีและวรรณกรรม (วรรณิ โสมประยูร. 2553) ได้แสดงความคิดเห็นสรุปได้ว่า ทักษะการเขียนมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ช่วยสื่อความหมาย

เป็นเครื่องมือถ่ายทอดทางวัฒนธรรม หรือบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ได้คงทนถาวรที่สุด การสื่อสารด้วยการเขียนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อผู้เขียนและผู้อ่านสามารถสื่อความเข้าใจได้ตรงกัน (นฤมล ม่วงไทย. 2543) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการเขียนไว้ว่า การเขียนนับเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งสำหรับทุกคนที่ใช้ในการสื่อสารเรียนรู้และการประกอบอาชีพจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเขียนให้ดีขึ้นฝึกฝนการเขียนอยู่เสมอรู้จักแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ให้ทันต่อโลกและเหตุการณ์ จากความสำคัญข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมองเห็นถึงความสำคัญของทักษะการเขียน ผู้วิจัยจึงได้ร่วมกันพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาความหมายของแบบฝึกทักษะได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ ดังนี้ (ถวัลย์ มาศจรัส. 2548) แบบฝึกทักษะเป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมมีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการคิดกระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้ แบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนมีประสบการณ์ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้องและผู้เรียนเรียนรู้จากการกระทำจริงจึงทำให้จดจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น (ชนิษฐา แสงภักดี. 2540) แบบฝึกทักษะมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนทุกวิชาโดยเฉพาะการฝึกทักษะทางภาษาในทุก ๆ ด้าน เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจและสามารถตรวจสอบผลการเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องอันส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้อย่างดีแบบฝึกทักษะที่ดีนั้นจะต้องเกี่ยวกับบทเรียนที่เรียนมาแล้วเหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีคำสั่งหรือคำอธิบาย มีคำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะ มีรูปแบบที่น่าสนใจและมีกิจกรรมหลาย ๆ แบบ (ชาญชัย อาจิณสมาจาร. 2540) คำอธิบายต้องชัดเจนเป็นแบบฝึกสั้น ๆ ใช้เวลาฝึกฝนไม่นานเกินไป แบบฝึกมีหลายรูปแบบ คำศัพท์ที่ใช้ฝึกฝนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทั้งยังต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ มีวิธีการฝึกทักษะที่เหมาะสม มีจุดมุ่งหมายในการฝึกที่ชัดเจนและสร้างแบบฝึกทักษะให้มีรูปแบบที่น่าสนใจ โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยทราบว่าแบบฝึกทักษะ หมายถึง อุปกรณ์หรือแบบฝึกทักษะที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาความรู้ในเรื่องที่เรียนเพื่อตรวจสอบความรู้ของนักเรียนในเรื่องนั้น ๆ ช่วยเพิ่มทักษะความเข้าใจในการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ช่วยผ่อนคลายและประหยัดเวลาของกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียน เพราะแบบฝึกทักษะสามารถนำไปฝึกกิจกรรมนอกเวลาเรียนหรือชั่วโมงสอนซ่อมเสริมได้ ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้น ช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แบบฝึกทักษะจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของการพัฒนาผู้เรียน

ผู้วิจัยมีคำถามว่าการเขียนสะกดคำ ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี มีผลการเรียนดีขึ้นอย่างไร และจะช่วยให้มีผลสัมฤทธิ์ในเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสูงขึ้นหรือไม่ จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ เพราะหากเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ผู้อ่านก็จะเข้าใจความหมายได้อย่างถูกต้อง ในทางกลับกันหากเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายผิดไปด้วย การเขียนสะกดคำจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี ส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในด้านการเขียนที่ถูกต้อง เช่น การอ่านซ้ำ อ่านไม่ออก ไม่เข้าใจความหมายของคำที่เขียน จึงนำไปสู่การเขียนสะกดคำผิดในเรื่อง สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ ผู้วิจัยจึงได้นำปัญหาที่พบจากการเรียนการสอน มาประมวลผลและได้สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดขึ้นเพื่อนำมาแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ทำให้ผู้วิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด และพัฒนาการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วน ที่จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้อย่างถูกต้องแม่นยำ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี ผู้วิจัยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 และ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนอนุบาลกานวดี มีจำนวน 26 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี มีปัญหาในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา และเป็นช่วงวัยที่อยู่ในกระบวนการพัฒนาทักษะการเขียน อีกทั้งเป็นช่วงที่นักเรียนเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับการสะกดคำตามมาตราตัวสะกดอย่างจริงจัง การศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงวัยนี้จะช่วยให้สามารถวางแผนการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชุด ได้แก่

- 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กก แม่กบ แม่กน แม่กด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง
- 2.2 แบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี มีจำนวน 4 ชุด โดยใช้เวลาเรียนคาบปกติ 2 สัปดาห์ โดยสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ คาบเรียนละ 2 ชั่วโมง การทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง การทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 ชั่วโมง
- 2.3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 1 ฉบับ

3. สมมติฐานการวิจัย

- 3.1 แบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ไม่ต่ำกว่า 80/80
- 3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยดำเนินการทดลอง และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนอนุบาลกานวดี มีจำนวน 26 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รูปแบบการศึกษาชนิดนี้เขียนเป็นตารางทดลองได้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

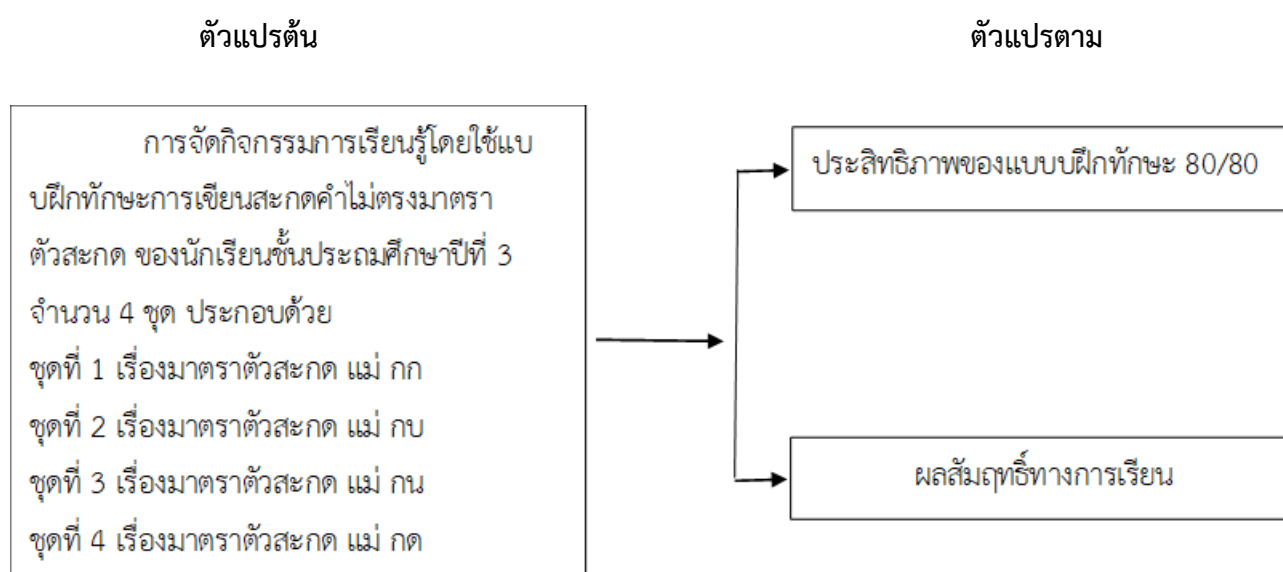
การวิจัยในครั้งนี้คณะผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

- 5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 5.2 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยร้อยละ t-test

5.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดแปลผลคะแนนตามระดับความพึงพอใจต่อการเรียน 5 ระดับ โดยปรับปรุงจากเกณฑ์ การ แปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่มของ บุญชม ศรีสะอาด (2545) ดังนี้

ความพึงพอใจมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00
ความพึงพอใจมาก	มีค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50
ความพึงพอใจปานกลาง	มีค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50
ความพึงพอใจน้อย	มีค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลจากการดำเนินการวิจัย เรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

5.1 ประสิทธิภาพกระบวนการของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด (E1) เท่ากับ 90.52 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 86.77 ดังนั้น แบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 90.52/86.77 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ กำหนดไว้

5.2 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อนักเรียนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกด ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี ซึ่งมีประเด็นอภิปรายผลดังนี้

6.1 จากการทดลองหาประสิทธิภาพกระบวนการของแบบฝึกทักษะ เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E1) เท่ากับ 90.52 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 86.77 ดังนั้น แบบฝึกทักษะ เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 90.52/86.77 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกทักษะเริ่มจากง่ายไปหายาก มีจุดมุ่งหมายในการฝึกทักษะ และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กมีคำชี้แจงง่าย และชัดเจน การทำแบบฝึกทักษะ แต่ละครั้งเหมาะสมกับเวลาและความสนใจและเด็กสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสร้างแบบฝึก ของ วรสุดา บุญไวยโรจน์ (2536) ที่กล่าวว่าแนะนำให้สร้างแบบฝึกได้ยึดลักษณะของแบบฝึกไว้ ดังนี้ แบบฝึกหัดที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยากควรปรับให้เหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ถ้าต้องการ มีความหมายต่อผู้เรียน และตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อยใช้ได้นาน ๆ และทันสมัยอยู่เสมอ ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัดควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้า ซึ่งสอดคล้องกับงานของ จิราพร บุตติอ้วน (2564) ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 89.44/85.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

6.2 จากการศึกษาพบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อนักเรียนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกทักษะที่นำมาใช้กับนักเรียนได้ผ่านกระบวนการในการสร้าง พัฒนา ทดลองใช้ และปรับปรุงแก้ไขมาแล้ว ในขั้นตอนของการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วจึงนำมาใช้กับนักเรียน นักเรียนได้เรียนรู้และทำแบบฝึกหัดที่อยู่ในแบบฝึกทักษะ โดยคณะผู้วิจัยได้ใช้คำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา เพื่อแก้ปัญหาการเขียนคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ บุญญฉัตร สังกัดกลาง. (2565) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพกระบวนการของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด (E1) เท่ากับ 90.52 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 86.77 ดังนั้น แบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 90.52/86.77 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อนักเรียนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกานวดี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย และด้านการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรศึกษาและทำความเข้าใจการใช้แบบฝึกทักษะอย่างละเอียดและชัดเจนก่อนนำไปใช้ เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ที่ตั้งไว้

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรใช้การเสริมแรงทางบวกโดยการกล่าวชื่นชมเมื่อนักเรียนทำสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อสร้างแรงจูงใจและส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้ของนักเรียน

1.3 ครูควรตรวจแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบพร้อมแจ้งผลให้นักเรียนทราบทันทีเพื่อให้นักเรียนสามารถรับรู้ถึงจุดเด่นและจุดที่ต้องพัฒนาในการเรียน การทราบผลลัพธ์โดยเร็วจะช่วยกระตุ้นความกระตือรือร้นและส่งเสริมความตั้งใจในการเรียนการสอนครั้งต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะให้ครอบคลุมในทุกระดับชั้น และหลากหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ศิลปะ วิทยาศาสตร์ รวมถึงการงานอาชีพและเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในทุกด้านและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนในแต่ละระดับ

2.2 ควรมีการสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยในเนื้อหาที่หลากหลาย และควรทำการเปรียบเทียบในการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนอื่น ๆ เพื่อประเมินประสิทธิภาพและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

2.3 ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อทำการเปรียบเทียบผลการวิจัยและเพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ : ศุภสภา.
- ชนิษฐา แสงภักดี. (2540). การใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความจากบทร้อยแก้วพัฒนาบุคลากรจังหวัดสระบุรี. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2548). การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน.
- นฤมล ม่วงไทย. (2543). การสร้างแบบฝึกการเขียนสรุปความอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิราพร บุตดีอ้วน. (2564). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. สกลนคร.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2540). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์ ดี.
- บุญญฉัตร สังกัดกลาง. (2565). การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคเกมมิฟิเคชันร่วมกับการใช้วรรณกรรมเป็นฐาน. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 8(6), 203–218.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.
- วรสุตา บุญยะไวโรจน์. (2536). การพัฒนาทักษะทางภาษาไทยในระดับประถมศึกษาเรื่องน่ารู้. สำหรับครูภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.